

SPEECH 1 MEI

Paul Callewaert, embargo tot 30.04.2023 om 18u00

Gezellinnen, Kameraden,

Er is er een jarig dit jaar en die wordt 60!

Neen, het gaat niet over mij... De ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt dit jaar, in augustus, 60.

Het is een van de voornaamste pijlers van onze welvaartsstaat. De bescherming tegen het wegvallen van het loon door ziekte en de opvang van hoge ziektekosten zorgden ervoor dat de meesten onder ons ondanks tegenslag, een goed en gezond leven kunnen leiden. We noemen het de ziekte- en invaliditeitsverzekering, maar het gaat in feite om het recht en de kans van iedereen op een gezond leven.

De Belgische ziekteverzekering blijft een belangrijke sociale verwezenlijking, het resultaat van harde en volgehouden strijd van socialisten. Sociale vooruitgang is er nooit vanzelf gekomen en altijd hebben socialisten in de voorhoede gestaan; de strijd voor een rechtvaardiger, betere, gelukkigere samenleving in eerste linie gestreden.

Het verhaal van Vlaanderen leerde ons dat al in 1302, de guldensporenslag een sociale strijd was tussen enerzijds diegenen die rijk waren en eigendom bezaten en anderzijds diegenen die keihard moesten werken en werden uitgebuit.

Het verhaal van Vlaanderen leert ons dat niet alleen 1 mei, maar ook 11 juli uw feestdag is. Kameraden ook 11 juli is van ons! Op die feestdagen vieren en voeren wij onze strijd en wij voeren onze strijd niet door haat te prediken of aan te zetten tot geweld of door gemeenschappen tegen elkaar op te zetten. Wij voeren onze sociale strijd op basis van verdraagzaamheid, gelijkwaardigheid en solidariteit!

En die strijd woedt onverminderd voort, ook straks wanneer opnieuw keuzes moeten worden gemaakt over hoe de opbrengst van hard labeur, moet worden verdeeld.

En we zullen daarbij vooral aandacht hebben voor de mensen die het harde, ondankbare werk doen dat velen in een welvarende samenleving niet meer willen doen, maar dat moet worden gedaan om de welvaart en het welzijn van ons allen veilig te stellen.

De aankondigingen op sommige congressen voorspellen niet veel goeds: het verschil tussen werkenden en niet werkenden moet minstens 500 euro netto bedragen, luidt het. Op zich een terechte bedenking. Maar wij voelen, wij weten allemaal wat men bedoelt: men wil de uitkeringen met 500 euro netto verlagen.

Ons ziekenfonds engageert zich voor de gezondheid en het welzijn van iedereen. Dagelijks ijveren wij voor een toegankelijke en betaalbare ziekteverzekering. Dit doen wij o.a. met een uitgebreid kantorennetwerk, kwaliteitsvolle diensten, een sterke thuiszorgservice, gedreven socioculturele verenigingen... en met een ijzersterk engagement. Want...

Iedereen telt mee. Altijd.

Met 1 pennentrek stort men honderdduizenden mensen in de armoede, en veroorzaakt men een ernstige aderlating voor de economie. En waarvoor? Of beter, voor wie? Om de portefeuilles van de grote aandeelhouders van economische giganten en super multinationals nog wat aan te dikken.

Wel, wij hebben een voorstel: laat ons de minimumlonen optrekken met 500 euro netto.

Zo slaan we 5 vliegen in 1 klap: niet alleen wordt het verschil tussen een uitkering en een job significant en duidelijk, je maakt ook de beroepen waarvoor de minimumlonen gelden - en dikwijls zijn dat knelpuntberoepen - aantrekkelijker, je verhoogt de koopkracht, stimuleert de economie én je zorgt voor een beter pensioen later.

In 2023 denken socialisten daar zo over, in 1963 dacht men daar zo over en in 1302 dacht men daar zo over.

Die sociale strijd moet worden aangehouden. De ongelijkheid van de kansen op een gezond leven is nog te groot. En die ongelijkheid, dreigt nog groter te worden.

De schaarste in de zorg en gehaaide commerciële spelers die daar gebruik van maken zetten de toegankelijkheid en de kwaliteit van ons gezondheidssysteem vandaag sterk onder druk.

Die commerciële krachten zien vooral de euro's en de dollars blinken, maar krijgen zelden of nooit het woord patiënt over hun lippen.

De honger naar alsmaar meer winsten hypothekeert ook de verdere ontwikkeling van onze gezondheidszorg. De overwinsten in de geneesmiddelenindustrie zijn voor ons onaanvaardbaar. Wij willen meer gezondheidswinst, niet steeds meer winst voor aandeelhouders.

En wat voor ons een doorn in het oog blijft, is dat men om tot die dure prijszetting te komen, de integriteit van zieke kinderen misbruikt als een chantagemiddel om superwinsten te kunnen maken. Of men dwingt als alternatief, ongeruste ouders tot het organiseren van benefietavonden en crowdfunding, gebaseerd op liefdadigheid.

Voor de farma-industrie zijn deze kinderen een speelbal in een proces waarbij winstoptimalisatie het doel is. Knoop het alsjeblief voor eens en voor altijd in jullie oren: gezondheid van kinderen gaat niet over winst. En beste vrienden, liefdadigheid is niet de oplossing. Sociale zekerheid is de beste crowdfunding! Want voor Solidaris moet iedereen mee.

In België nam Minister Vandenbroucke al nodige stappen om tot een meer transparante, meer geobjectiveerde prijszetting van geneesmiddelen te komen. We gaan vooruit, en voor meer vooruitgang is Vooruit nodig.

Maar minister Vandenbroucke heeft hulp nodig in Europa. Daar ligt de sleutel ligt voor het hanteren van een model voor een gerechtvaardigde prijs.

Recent toonden we aan dat mits het hanteren van een transparant model voor de prijszetting voor geneesmiddelen in België, 1 miljard zou vrijkomen. Dat bedrag kan dan worden ingezet voor andere noodzakelijke geneesmiddelen, of andere dure zorg... In Duitsland gaat het om 13 miljard... In gans Europa een veelvoud daarvan.

Ons ziekenfonds engageert zich voor de gezondheid en het welzijn van iedereen. Dagelijks ijveren wij voor een toegankelijke en betaalbare ziekteverzekering. Dit doen wij o.a. met een uitgebreid kantorennetwerk, kwaliteitsvolle diensten, een sterke thuiszorgservice, gedreven socioculturele verenigingen... en met een ijzersterk engagement. Want...

Iedereen telt mee. Altijd.

Het is toch logisch dat een sector uit de gezondheidszorg waarvan de kennis en expertise, de infrastructuur en gigantische afzetmarkt gesubsidieerd worden door de overheid, iets terug doet voor de gemeenschap die al dat geld in die industrie investeert. Dat geld rendeert voor de aandeelhouders, laat het ook renderen voor de zieken.

Teken daarom onze petitie, online of schriftelijk, om ons model of een gelijkaardig model voor de Europese markt die 40% van de wereldmarkt bedraagt, op de agenda te krijgen voor het Belgische Europees voorzitterschap in 2024.

Ook de schaarste in de zorg hangt als een andere donkere wolk boven ons gezondheidszorgsysteem. Deze schaarste dreigt de inspanningen en verwezenlijkingen van vele jaren teniet te doen en de toegankelijkheid tot de zorg te ondermijnen: zowel op het vlak van beschikbaarheid van die zorg als op het vlak van betaalbaarheid voor de patiënt.

De onbeschikbaarheid van artsen duwt immers de tarieven en dure supplementen de hoogte in. Dat de leider van het grootste artsensyndicaat de torenhoge supplementen tot een niemendal reduceert, “tot de prijs van een Big Mac”, getuigt van weinig smaak, getuigt van weinig kennis van zaken.

De inspanningen van Frank Vandenbroucke om de supplementengroei te stoppen en de supplementen terug te dringen verdienen meer respect en worden beter door iedereen ondersteund, omdat ze een sleutel vormen tot een blijvende toegankelijkheid voor diegenen die zich de te dure zorgen niet kunnen veroorloven.

Patiëntenstops en uitstel van zorg kunnen levensbedreigend worden.

Het baart ons zorgen dat je soms weken moet wachten om bij een huisarts geraken. Voor een specialist loopt dat soms op tot maanden en om bij een orthodontist te geraken moet je soms zelfs jaren wachten.

Dat baart ons niet alleen zorgen. Het is onaanvaardbaar. Het dreigt de resultaten van decennia strijd en vooruitgang teniet te doen. Vooral de laksheid waarmee men hier op het Vlaams beleidsniveau mee omspringt, roept vragen op.

Ondanks herhaaldelijk aangeven, ook door de Minister van Sociale Zaken, dat het tekort aan huisartsen reëel is, huisartsen die toch de ingangspoort vormen van de gezondheidszorg, houdt men in Vlaanderen maniakaal vast aan zijn eigen waarheid, logica en principes en weigert men meer of voldoende huisartsen te erkennen.

Om die tendens te doorbreken moet de huidige numerus clausus voor artsen en tandartsen op de schop: Het is toch jammer dat getalenteerde jongeren die zich vandaag aandienen voor een job als arts, jongeren die de schaarste mee willen aanpakken, de toegang tot het beroep wordt ontzegd? Die jongeren dienen zich aan, ze zijn er, ze zijn gemotiveerd, en we hebben ze nodig. Waar wachten we op?

Beste vrienden, vandaag sneden wij in tegenstelling tot andere jaren naast mutualistische, ook syndicale en politieke thema's aan.

Ons ziekenfonds engageert zich voor de gezondheid en het welzijn van iedereen. Dagelijks ijveren wij voor een toegankelijke en betaalbare ziekteverzekering. Dit doen wij o.a. met een uitgebreid kantorennetwerk, kwaliteitsvolle diensten, een sterke thuiszorgservice, gedreven socioculturele verenigingen... en met een ijzersterk engagement. Want...

Iedereen telt mee. Altijd.

Voor de socialistische gemeenschappelijke actie betekent dat drie voor de prijs van 1. Voor de commerciële, 1 voor de prijs van drie,

Wij maken het verschil! Iedereen mee!

Maak er eerst een fijne 1 mei van, en tot 11 juli!

Paul Callewaert

Perscontact

Katrien De Weirdt | Woordvoester Solidaris

T 02 515 05 12 | G 0470 27 58 79 | E pers@solidaris.be

Ons ziekenfonds engageert zich voor de gezondheid en het welzijn van iedereen. Dagelijks ijveren wij voor een toegankelijke en betaalbare ziekteverzekering. Dit doen wij o.a. met een uitgebreid kantorennetwerk, kwaliteitsvolle diensten, een sterke thuiszorgservice, gedreven socioculturele verenigingen... en met een ijzersterk engagement. Want...

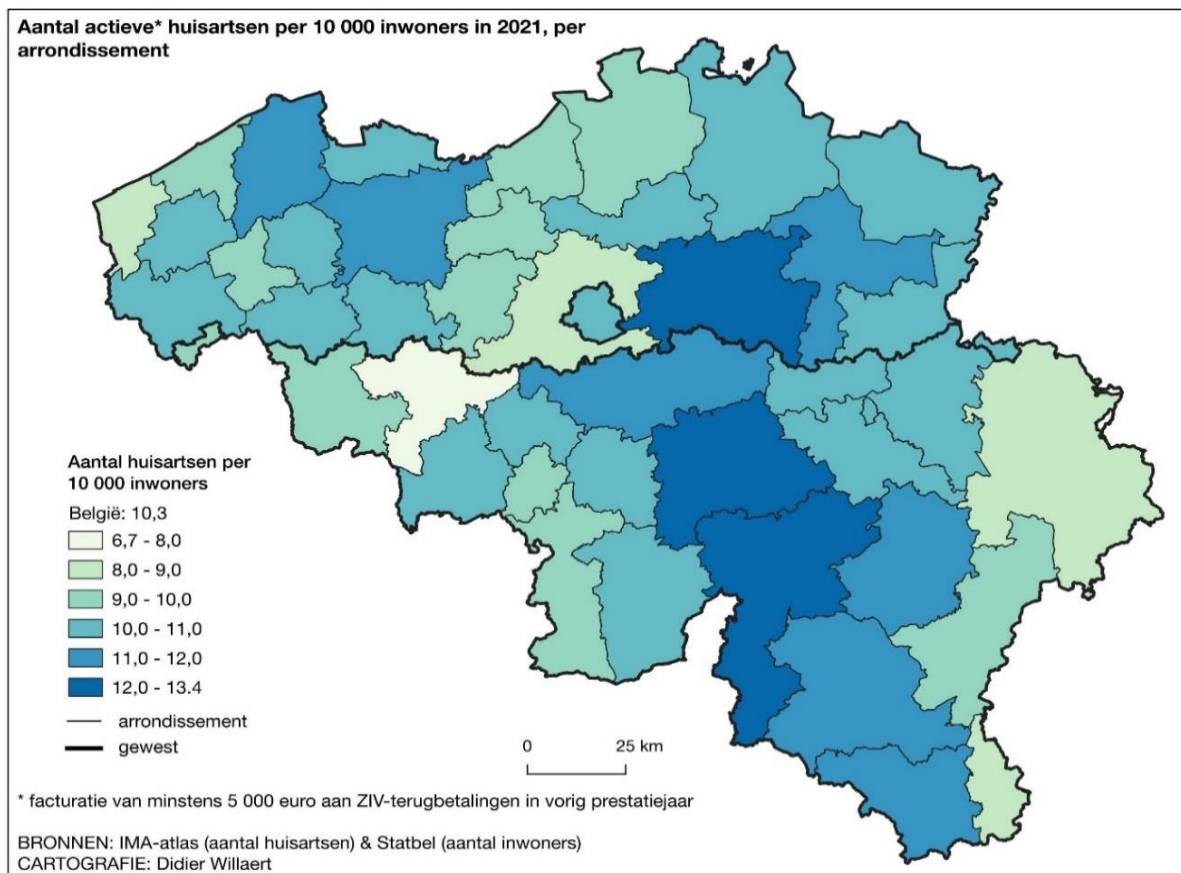
Iedereen telt mee. Altijd.

BIJLAGE

REGIONALE SPREIDING HUISARTSEN

Solidaris' studiedienst onderzocht in hoeverre het huisartsentekort het gevolg is van een slechte spreiding. Al te vaak wordt aangenomen dat afgestudeerde tandartsen en artsen liever naar de steden trekken in plaats van zich op het platteland te vestigen. Daardoor zouden zogenaamde medische woestijnen ontstaan. Dat blijkt niet te kloppen.

Kaart 1: Huisartsentekort is geen stadsfenomeen

Op basis van data uit de IMA-atlas (aantal huisartsen) en gegevens van Statbel (aantal inwoners) vergeleek Solidaris het aantal actieve huisartsen per 10.000 inwoners in verstedelijkte en plattelandsgebieden. Blijkt dat er geen echte 'concentratie' van huisartsen is in meer verstedelijkte gebieden. De meerderheid van de arrondissementen situeert zich rond de 10 actieve huisartsen per 10.000 inwoners.

Waar de dichtheid hoger ligt, gaat het vaak over regio's met een lagere bevolkingsdichtheid. Vlaanderen hanteert voor de definitie van 'huisartsarme gebieden' minder dan 90 huisartsen per 100.000 inwoners of minder dan 120 huisartsen per 100.000 inwoners tellen in een dunbevolkt gebied (minder dan 125 inwoners per km²).

Ons ziekenfonds engageert zich voor de gezondheid en het welzijn van iedereen. Dagelijks ijveren wij voor een toegankelijke en betaalbare ziekteverzekering. Dit doen wij o.a. met een uitgebreid kantorennetwerk, kwaliteitsvolle diensten, een sterke thuiszorgservice, gedreven socioculturele verenigingen... en met een ijzersterk engagement. Want...

Iedereen telt mee. Altijd.